

B.-A.-Z. megye vadgazdálkodása a 2014/2015. évi vadászidényben --- 2015. május

A mögöttünk hagyott vadászidény vadászélményekben és teríték nagyságban gazdag évnék mondható. A kormányzati döntésnek megfelelően a vadászati hatóság a nagyvad szabályozás érdekében az éves tervszámokat megemelte, idényen kívüli kilövéseket, vaddisznó esetében éjszakai fegyverlámpa használatot engedélyezett. A vadászatra jogosultak éltek a kapott lehetőségekkel, melyet a teríték adatok igazolnak.

A megye 119 vadgazdálkodási egysége 3 vadgazdálkodási körzetben helyezkedik el. A területek természeti adottságai igen változatosak. Hegyvidékek, dombvidékek, folyóvölgyek és alföldi területek váltják egymást. Az erdő és mezőgazdasági területek rapszodikusán elhelyezkedéssel alkotják a tájat. Az erdősültség aránya jelentősebb a hegy és dombvidéken, a síkvidéki területeken szántó és rét- legelőgazdálkodás a jellemző.

Az erdő- és mezőgazdasági kultúrák meghatározzák a vad élőhelyét, és ehhez kapcsolódóan a fellelhető vad fajtát, populáció nagyságát, trófeák minőségét. A vad élőhelyének javítása érdekében a jogosultak sok helyen vadföld gazdálkodással, takarmányozással növelik a terület vadeltartó képességét.

Az elmúlt vadászati idényben az egyes vadfajok teríték adatai az alábbiak szerint alakultak, mely adatok összehasonlításra kerültek az előző évi eredményekkel: bázis (100 %) - 2013/2014 évi vadászati idény.

Gímszarvas: A vadfaj teríték adatai évek óta folyamatos növekedést mutatnak. Összesen 3211 (108 %) egyed került elejtésre, melyből 790 (117 %) db bika bírálatát végezte el a hatóságunk, a gím teríték 24 % (23 %) - a volt bika. Az érmes trófeák aránya is szintén növekszik, a bikák 27 % (26 %) - a volt érmes, 214 (123 %) egyed, amelyből 4 (50 %) arany, 53 (161 %) ezüst és 157 (118 %) bronzérmes lett. Említésre méltó, hogy az elmúlt szezonban is a legnagyobb gím trófea a Martonyi és Vidéke Vt. területén esett, mely megközelítette a kapitális méreteket (10,94 kg; IP 213,56).

Dámszarvas: Alárendelt szerepet játszik a megye vadgazdálkodásában. Szabad területen - kisebb létszámban - állandó jelenléte a Taktaközben a Tisza folyó mentére korlátozódik. Teríték adatai igen szerények: 35 egyed, ebből 14 db bika, 3 érmes példány.

Őz: Vadgazdálkodási szempontból egyedszáma és teríték nagysága miatt az egyik legjelentősebb nagyvadfaj a megyében. Az állomány növekedését tükrözik a hasznosítási számok is. Az elmúlt idényben 6423 (112 %) egyed került terítékre, melyből 2152 (105 %) egyed volt bak. Az őzbak minősége az élőhely adottságaihoz viszonyítva átlagos, a bemutatott trófeáknak 7,5 % - a, 162 (117 %) db érmes, 16 (114 %) arany, 62 (159 %) ezüst, 84 (98 %) bronzérmes volt. Az előző vadászidényhez képest kismértékű javulás volt tapasztalható. A legtöbb pontszámot elért őzbak trófea a Dél-borsodi Mezőségben esett a 653310. FTVK területén (657 g; IP 175,35).

Muflon: A Bükk- és a Zempléni hegységben található jelentős muflon állomány, ami minőségileg nem a legjobb. Az előző vadászidényhez képest a terítékadatok kismértékű növekedést mutatnak, összesen 760 (116 %) egyed, ebből 164 (117 %) db kos. Az érmes trófeák aránya 13 % mely nem kiemelkedő. A megyénk területén mind több helyen jelenik meg a szürkefarkas, jelenléte a muflon által kedvelt területeken állandónak mondható.

Vaddisznó: A vadászok között legnagyobb népszerűségnek örvendő vadfaj mennyiségi, minőségi paraméterének vonatkozásában megyénk előkelő helyet foglal el országos viszonylatban. A megye vaddisznó állománya évek óta emelkedő tendenciát mutat, sajnos jelenlétük és állományuk ugrásszerű növekedése figyelhető meg a Tiszamenti átmeneti vadgazdálkodási körzetben. Ezeken a területeken vadgazdálkodási szempontból nem kívánatos a jelenlétük, állományuk nagyságának visszaszorítása feltétlenül indokolt. Az elmúlt évben 16527 db (112 %) vaddisznó került terítékre, melyből 2705 db (111%) volt kan, ebből érmes 8,5 %, 229 db (106 %). Az érmek megoszlása, 30 db (143 %) arany, 88 db (126 %) ezüst és 111 db (89%) bronz.

A magas gímszarvas és vaddisznó létszámmal jelentősen megnőtt az általuk okozott vadkár is, amely minden évben jelentős feszültséget eredményez a mező- és erdőgazdálkodók, valamint a vadgazdálkodók között.

Az **apróvad** (mezei nyúl, fácán) állományait elsősorban az időjárás valamint a mezőgazdaságilag művelt területek mennyisége és minősége, alkalmazott agrotechnika határozza meg, ezért a terítékük rapszodikusan változik, de hosszútávon a populációk nagyságában csökkenés figyelhető meg. A csökkenéshez még hozzájárul, hogy sok helyen a ragadozó gazdálkodás alacsony színvonalú, a róka immunizáció, valamint új predátor fajok megjelenése, mint a vadászható aranysakál. Elgondolkodtató tény, hogy az apróvad csökkenésével párhuzamosan a Tiszamenti átmeneti körzetben – mely jellemzően apróvadas terület - elejtett vaddisznók mennyisége nagymértékben növekszik.

A mezei nyúl terítéke kismértékű emelkedést mutat a tavalyi évhez viszonyítva, ez valószínűleg az enyhe tél és a csapadékos nyár kedvezőbb hatásának köszönhető. A teríték nagysága 2243 (124 %) egyed. A fácánteríték nagysága is emelkedett az előző évihez képest, 9408 db (127 %), de ezt a mennyiséget a nevelt fácán vadászatra történő kihelyezésével érték el, mennyisége 3700 db (108 %).

Vízivad: A vízi szárnyas vadak közül csak a tőkés réce bír nagyobb jelentőséggel melyből az elmúlt vadászati évben 1465 db (81 %) került elejtésre, ez a mennyiség a sokévi átlagtól kissé elmarad.

Ragadozók és egyéb vadászható vadfajok: Az apróvadas területeken a ragadozó gazdálkodás fontos feladat, mely hozzásegít az állomány szinten tartására. A teríték adatok a tavalyihoz viszonyítva emelkedést mutatnak, róka 2956 db (122 %), aranysakál 23 db (135 %) került elejtésre. Nem őshonos vadfajokkal (mosómedve, nyestkutya) a vadászatra jogosultak nem találkoztak, terítékük nincs. Az egyéb vadászható fajok közül a balkáni gerle a legjelentősebb, terítéke 2212 db (119 %)

Berta Béla